

административные границы сковывают развитие социально-экономических процессов в Украине, сдерживают экономический рост ее регионов, существенно понижают масштабность региональных стратегий развития. В частности, старые административные формы украинских регионов оказались мало восприимчивы к идущему в мире процессу нового регионального строительства, облачаемого в соответствующие правовые формы. Так, в мире новые крупные регионы становятся более активными игроками на глобальном рынке: они способны продуцировать более масштабные проекты; их столицы претендуют на более высокий статус в мировой региональной иерархии; схемы развития транспортных путей, системы расселения становятся более простыми и понятными.

Доминирующая в стране внутренняя производственно-территориальная организация большинства регионов не обеспечивает их конкурентоспособность в глобальном рынке. В результате еще советской политики размещения производительных сил, в Украине не существует практически ни одного конкурентоспособного территориального кластера как динамичной и внутренне конкурентной сети близко локализованных предприятий, производящих одну и ту же, или смежную продукцию и совместно обеспечивающих хорошие рыночные позиции для страны, отрасли и самих предприятий

Безопасность региона - это системное свойство этого региона, позволяющее ему развиваться и процветать в условиях неопределенности риска. Сущностным элементом конкурентоспособности региона, «линзой», через которую рассматриваются все аспекты и стороны этой региональной характеристики, является стабильное и устойчивое развитие, в пределах региона, целостного комплекса - человек, социум, природа, экономика.

Целостность этого комплекса достигается при условии выработки единой системы ценностей, целей и интересов

каждого человека, жителя данного региона, целостного социума (государства, общества, наций, народностей и др.) и той части природы, которая очерчивается границами данного региона.

УДК 336.71

БЕЗПЕКА БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ ЯК СКЛАДОВА ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ

*Бойко Д.І. к.е.н., доцент
Коковіхіна О.О. к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)*

Економічна стабільність та незалежність функціонування всіх складових фінансової системи в умовах сьогодення є пріоритетними завданнями Уряду нашої країни у контексті майбутнього економічного зростання. Фінансова безпека визначається ефективністю функціонування фінансової системи в цілому, стійкістю та міцністю розвитку кожної її складової.

На основі узагальнення аналітичного матеріалу сучасних науковців та з урахуванням статистичних даних було проведено оцінювання основних складових банківської безпеки України за 2012-2015 рр.

Пріоритетом зміцнення фінансової безпеки держави є забезпечення успішного розвитку банківської системи та підтримання банківської безпеки в допустимо прийнятних межах.

Значення отриманих показників свідчать про достатню капіталізацію банківської системи України. Частка простроченої заборгованості протягом періоду 2012-2015 рр. викликає занепокоєння та демонструє негативну динаміку. Частка іноземного капіталу у статутному капіталі банків на початок і кінець досліджуваного періоду перевищувала допустимі межі. Показники рентабельності мали негативну динаміку.

Таблиця 1

Показники банківської безпеки України за 2012-2015 рр.

Показник	2012	2013	2014	2015	Оптимальне значення
Достатність (адекватність) регулятивного капіталу (Н2), %	18,9	18,26	15,60	12,74	не менше 10-15
Частка іноземних банків у загальній кількості банківських установ, %	31,3	30,1	30,1	20,0	не більше 30
Частка іноземного капіталу у статутному капіталі банків, %	41,9	34	33,2	43,3	30-40%
Частка простроченої заборгованості за кредитами у загальному обсязі кредитів, %	9,6	7,7	13,5	22,1	не більше 5
Рентабельність активів, %	-0,76	0,12	-4,07	-5,46	тенденція до зростання
Рентабельність капіталу, %	-5,27	0,81	-30,46	-51,91	тенденція до зростання

До основних напрямів зміцнення банківської безпеки України можна віднести: відновлення ліквідності банківського сектору економіки, запобігання банкрутства системних банків та зменшення долі іноземних банківських установ в загальному обсязі капіталу банківської системи країни.

УДК 336.77:334.7

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ДЕФІНІЦІЇ ПОНЯТТЯ ФІНАНСОВИЙ МОНІТОРИНГ

*Бормотова М.В., к.е.н., доцент
(УкрДУЗТ)*

Визначення змісту фінансового моніторингу надається в Законі «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним

шляхом», де його метою визначається тільки запобігання та протидія легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, що включають проведення державного фінансового моніторингу та первинного фінансового моніторингу відповідно до назви Закону. Відповідно до Закону виділяють обов'язковий фінансовий моніторинг і внутрішній фінансовий моніторинг. Обов'язковий фінансовий моніторинг розглядають як сукупність заходів спеціально уповноваженого органу виконавчої влади з питань фінансового моніторингу з аналізу інформації щодо фінансових операцій, що надається суб'єктами первинного фінансового моніторингу, а також заходів з перевірки такої інформації відповідно до законодавства України. Внутрішній фінансовий моніторинг визначено як діяльність суб'єктів первинного фінансового моніторингу по виявленню, відповідно до цього Закону, фінансових операцій, що підлягають обов'язковому фінансовому моніторингу, та інших фінансових